

l'Entrevista FRANCESC CARBÓ, mestre

+TEXT: Bernat Bella +FOTOGRAFIA: Artur Ribera

“El general Batet va ser un militar que va treballar per la pau”

Aquest 2012 es commemoren 75 anys de l'afusellament del general Domènec Batet per part del bàndol franquista el febrer del 1937. En parlem amb un dels seus besnets, el santcugatenc Francesc Carbó, que, juntament amb els seus germans i la historiadora Angels Solé, vol continuar la feina que va iniciar el seu pare de record a la figura del general Batet. Entre altres coses

ha escrit un llibre, amb il·lustracions de Pilarín Bayés, que es repartirà en més 1.200 centres educatius de Catalunya per divulgar la seva figura. També s'ha reeditat la biografia de Batet escrita per Hilari Raguier.

Qui va ser el general Batet?

Va ser un militar que va treballar molt per la pau. Va viure a finals del segle XIX, fins l'any 1837, que el van

afusellar, i per tant va viure en primera persona molts moments de la història d'Espanya i de Catalunya, com la guerra de Cuba o el Marroc, la dictadura de Primo de Rivera, la República i l'inici de la Guerra Civil.

A Domènec Batet se'l posa com a exemple pels seus valors.

Era un militar pacífic, fidel als seus principis i al govern

Per la família

Francesc Carbó, santcugatenc des de ben petit, vol fer un homenatge a la seva família, sobretot al seu pare, i per això està organitzant una sèrie d'activitats relacionades amb el general Batet, tasca que va iniciar, precisament, el seu pare. Carbó, que parla d'ell com un home optimista que li agrada anar en bicicleta per Sant Cugat, és actualment professor de primària a l'escola Ferran i Cua. Vinculat sempre amb la vida cultural i associativa a la ciutat, ha col·laborat amb la Festa Major i la Marxa, i ha presidit el Club Muntanyenc. Francesc Carbó forma part del Consell Editorial del Diari de Sant Cugat des dels seus inicis, l'any 1992. Actualment també col·labora amb una columna mensual en aquest setmanal.

establert en cada moment. Era una persona catalana i demòcrata. En l'àmbit familiar era una persona molt humana, senzilla i plena de detalls.

Valors poc comuns a la nostra societat.

En la societat actual, persones lleials, fidels, compromeses, amb criteri... són difícils de trobar i per això també estem reivindicant la seva figura.

Què l'ha animat a difondre la figura del seu besavi?

Principalment per la memòria del meu pare, que va treballar molt per la memòria del seu avi, el general Batet. Em va demanar que continués amb la seva tasca, i aquest és el meu compromís amb ell i tota la família en general.

Com va començar el seu pare aquesta tasca?

Va començar als anys 90 i va ser un treball molt lent, fent xerrades, presentant el llibre en petites llibreries... En aquella època era molt difícil parlar de Batet, perquè estava mal vist en sectors catalanistes i perquè va ser la persona que va empresonar Lluís Companys durant els fets d'octubre del 34. A més, també estava mal vist pels sectors espanyolistes de més a la dreta perquè no es va posar al costat de Franco durant la sublevació. Ell va ser una persona fidel a la justícia, i això és el que ens costa més d'explicar.

Aquesta fidelitat és el que el va condemnar.

Quan el van detenir els militars sublevats el 18 de juliol del 36 en cap moment li va passar pel cap passar-se al bàndol de Franco i es va mantenir lleial a la República fins a l'últim moment. Molta gent va demanar la seva absolució, però Franco li tenia jugada i no el va perdonar.

Com va viure els mesos abans de ser executat?

L'arxiu del general Batet s'ha conservat molt bé i hem recuperat moltes de les cartes que enviava a la

seva família en els últims mesos de vida. En aquestes cartes se'l veia molt sencer i amb la consciència tranquil·la. Ell sempre havia pensat que l'alliberarien, i tot el seu correu era tranquil·litzador per la seva família. Van ser uns mesos molt durs per la família perquè, a més a més, els seus pares estaven exiliats.

Quina va ser la carrera militar de Domènec Batet?

Cap familiar seu era militar i la vocació li va sortir de dins. Admirava molt al general Prim, i amb només 15 anys va entrar a l'Acadèmia General Militar de Toledo. Amb 23 anys ja va demanar anar-se'n a la guerra de Cuba. Gràcies a la seva precocitat, va anar ascendint dins de l'exèrcit fins a ocupar càrrecs de responsabilitat.

Què tenia que li va permetre aquest ascens?

Era una persona molt seriosa i rigurosa, que feia les coses de manera molt eficaç. Ell mai no va traïcionar ningú ni es va posicionar en contra del govern establert, ja fos Primo de Rivera o durant la República.

És prou coneguda la figura del general Batet?

Cada vegada més, però queda molt camí per fer. Les activitats que fem, xerrades... van en aquest camí. Moltes persones només es queden amb la seva participació als fets d'octubre del 34 o que va ser afusellat, però no coneixen els seus valors i els seus principis, que és el que volem transmetre. Militars com el general Batet, de pau i fidel, no n'hi ha gaires. ●